ഖുർആൻ ബോധനം

എ.വൈ.ആർ

618

സൂറ-14

ഇബ്റാഹീം

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوۡمِهِۦ لِيُبَيِّنَ لَهُمۡۖ فَيُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ
وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ وَهُوَ ٱلۡعَزِيزُ ٱلۡحَكِيمُ ٤

4 സ്വജനത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യാനായിട്ടല്ലാതെ നാം ഒരു പ്രവാചകനെയും നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല. അവരെ സത്യം സുവ്യക്തമായി ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതിനാണിത്. എന്നിട്ട് അല്ലാഹു ഇഛിക്കുന്നവരെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നു. ഇഛിക്കുന്നവർക്ക് സന്മാർഗമരുളുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ അജയ്യനും യുക്തിമാനുമല്ലോ.

وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ بِـَٔايَٰتِنَآ أَنۡ أَخۡرِجۡ قَوۡمَكَ مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ
وَذَكِّرۡهُم بِأَيَّىٰمِ ٱللَّهِۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٖ لِّكُلِّ صَبَّارٖ شَكُورٖ ٥

5 ഇതിനു മുമ്പ് മൂസായെ നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടു കൽപിച്ചു: നിന്റെ ജനത്തെ ഇരുട്ടുകളിൽനിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നയിക്കുക. ചരിത്രത്തിലെ മഹാസംഭവങ്ങൾ അവരെ ഓർമിപ്പിക്കുക. ഏറെ ക്ഷമയും കൃതജ്ഞതയുമുള്ളവർക്കൊക്കെയും അതിൽ തീർച്ചയായും മഹത്തായ പാഠം നൽകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِ ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ إِذۡ أَنجَىٰكُم مِّنۡ ءَالِ
فِرۡعَوۡنَ يَسُومُونَكُمۡ سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُونَ
نِسَآءَكُمۡۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَآءٞ مِّن رَّبِّكُمۡ عَظِيمٞ ٦

6 മൂസാ സ്വജനത്തോടോതിയതോർക്കുക: അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കരുളിയ അനുഗ്രഹങ്ങളനുസ്മരിക്കുവിൻ- ഫറവോന്മാരിൽനിന്ന് അവൻ നിങ്ങളെ മോചിപ്പിച്ചത്. ഫറവോനികൾ നിങ്ങളെ കൊടിയ പീഡനങ്ങളനുഭവിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആൺ സന്തതികളെ അറുകൊല ചെയ്തു. പെണ്ണുങ്ങളെ മാത്രം ജീവിക്കാൻ വിട്ടു. നിങ്ങളുടെ നാഥങ്കൽനിന്നുള്ള ഭയങ്കരമായ പരീക്ഷണമുണ്ടതിൽ.

وَإِذۡ تَأَذَّنَ رَبُّكُمۡ لَئِن شَكَرۡتُمۡ لَأَزِيدَنَّكُمۡۖ وَلَئِن كَفَرۡتُمۡ إِنَّ
عَذَابِي لَشَدِيدٞ ٧

7 നിങ്ങളുടെ നാഥൻ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയതും സ്മരിക്കുവിൻ: നന്ദിയുള്ളവരായെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കൂടുതൽ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നന്ദി കെട്ടവരായാലോ, എന്റെ ശിക്ഷ കഠിനം തന്നെയായിരിക്കും.

وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِن تَكۡفُرُوٓاْ أَنتُمۡ وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعٗا فَإِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِيٌّ
حَمِيدٌ ٨

8 മൂസാ പ്രസ്താവിച്ചു: നിങ്ങൾ എന്നല്ല; ഭൂമുഖത്തുള്ളവരൊന്നടങ്കം നന്ദികെട്ടവരായാലും അല്ലാഹു തന്നിൽ തന്നെ എല്ലാം തികഞ്ഞവനും സ്തുതീയനുമാകുന്നു.

وَمَآ أَرۡسَلۡنَا = നാം നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല مِن رَّسُولٍ = ദൂതനാൽ(ഒരു പ്രവാചകനെയും)

إِلَّا بِلِسَانِ قَوۡمِهِۦ = അവന്റെ ജനത്തിന്റെ ഭാഷകൊണ്ടല്ലാതെ (സ്വജനത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യാനായിട്ടല്ലാതെ)

لِيُبَيِّنَ لَهُمۡۖ = അദ്ദേഹം അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്താൻ(സത്യം സുവ്യക്തമായി ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതിനാണിത്)

فَيُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ = എന്നിട്ട് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിതെറ്റിക്കുന്നു

وَيَهۡدِي مَن يَشَآءُۚ = അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് സന്മാർഗമരുളുകയും ചെയ്യുന്നു وَهُوَ = അവൻ ٱلۡعَزِيزُ = അജയ്യനാകുന്നു

ٱلۡحَكِيمُ = യുക്തിമാ(നും ആകുന്നു)നായ وَلَقَدۡ أَرۡسَلۡنَا مُوسَىٰ = തീർച്ചയായും മൂസയെ നാം അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു

بِـَٔايَٰتِنَآ = നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായിട്ട് أَنۡ = എന്തെന്നാൽ (അദ്ദേഹത്തോട് നാം കൽപിച്ചു)

أَخۡرِجۡ قَوۡمَكَ = നിന്റെ ജനത്തെ പുറപ്പെടുവിക്കുക (നയിക്കുക) مِنَ ٱلظُّلُمَٰتِ = ഇരുട്ടുകളിൽനിന്ന് إِلَى ٱلنُّورِ = വെളിച്ചത്തിലേക്ക്

وَذَكِّرۡهُم = അവരെ ഓർമിപ്പിക്കുക بِأَيَّىٰمِ ٱللَّهِۚ = അല്ലാഹുവിന്റെ നാളുകൾ (ചരിത്രത്തിലെ മഹാസംഭവങ്ങൾ)

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ = തീർച്ചയായും അതിൽ ഉണ്ട് لَأٓيَٰتٖ = ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (പാഠം നൽകുന്ന)

لِّكُلِّ صَبَّارٖ = ഏറെ ക്ഷമയുള്ളവർക്ക് ഒക്കെയും شَكُورٖ = ഏറെ കൃതജ്ഞതയുള്ളവർക്ക് ഒക്കെയും

وَإِذۡ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوۡمِهِ = മൂസാ സ്വജനത്തോടോതിയതോർക്കുക

ٱذۡكُرُواْ نِعۡمَةَ ٱللَّهِ عَلَيۡكُمۡ = നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു അരുളിയ അനുഗ്രഹങ്ങളനുസ്മരിക്കുവിൻ

إِذۡ أَنجَىٰكُم = അവൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചത് مِّنۡ ءَالِ فِرۡعَوۡنَ = ഫറവോന്റെ കുടുംബത്തിൽനിന്ന്(ഫറവോന്മാരിൽനിന്ന്)

يَسُومُونَكُمۡ = അവൻ നിങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നു(കയായിരുന്നു) سُوٓءَ ٱلۡعَذَابِ = മോശമായ(കൊടിയ) പീഡനം

وَيُذَبِّحُونَ = അവർ അറുകൊല ചെ(യ്തു)യ്യുന്നു أَبۡنَآءَكُمۡ = അവരുടെ ആൺസന്തതികളെ

وَيَسۡتَحۡيُونَ = അവർ ജീവിക്കാനാവശ്യപ്പെടുന്നു(ജീവിക്കാൻ വിട്ടു) نِسَآءَكُمۡۚ = അവരുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ وَفِي ذَٰلِكُم = അതിൽ ഉണ്ട്

بَلَآءٞ مِّن رَّبِّكُمۡ = നിങ്ങളുടെ നാഥങ്കൽനിന്നുള്ള പരീക്ഷണം عَظِيمٞ = ഭയങ്കരമായ

وَإِذۡ تَأَذَّنَ رَبُّكُمۡ = നിങ്ങളുടെ നാഥൻ അറിയിച്ചത്(മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയതും) സ്മരിക്കുവിൻ

لَئِن شَكَرۡتُمۡ = നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരായെങ്കിൽ

لَأَزِيدَنَّكُمۡۖ = ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അധികരിപ്പിക്കും(നിങ്ങളെ കൂടുതൽ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും)

وَلَئِن كَفَرۡتُمۡ = നിങ്ങൾ നന്ദികെട്ടവരായെങ്കിൽ(ലോ) إِنَّ عَذَابِي = തീർച്ചയായും എന്റെ ശിക്ഷ

لَشَدِيدٞ = (അതി)കഠിനം തന്നെയാകുന്നു وَقَالَ مُوسَىٰٓ = മൂസ പ്രസ്താവിച്ചു

إِن تَكۡفُرُوٓاْ أَنتُمۡ = നിങ്ങൾ നന്ദികെട്ടവരായാൽ, നിഷേധിക്കുകയാണെങ്കിൽ

وَمَن فِي ٱلۡأَرۡضِ جَمِيعًا = (എന്നല്ല) ഭൂമിയിലുള്ളവരൊന്നടങ്കം(നന്ദികെട്ടവരാവുകയാണെങ്കിലും)

فَإِنَّ ٱللَّهَ لَغَنِيٌّ = തീർച്ചയായും അല്ലാഹു ധന്യൻ (തന്നിൽ തന്നെ എല്ലാം തികഞ്ഞവൻ) ആകുന്നു حَمِيدٌ = സ്തുതീയ(നും)നായ

4: മുഹമ്മദ് നബിക്ക് വേദം അവതരിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചുമാണല്ലോ മുൻ സൂക്തങ്ങളിൽ സംസാരിച്ചത്. തുടർന്ന് പ്രവാചകൻ അവരുടെ തന്നെ സമുദായക്കാരനും ഖുർആൻ അവരുടെ ഭാഷയിലും ആയതിനെക്കുറിച്ചു പറയുകയാണ്. മാർഗദർശകനും മാർഗദർശനവും അവർക്ക് സുപരിചിതവും സുഗ്രാഹ്യവുമായത് മാർഗദർശനമാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അത് അനായാസം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. അത് വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് ചെയ്ത അനുഗ്രഹമാണ്. തങ്ങൾക്ക് ഇരുട്ടിൽനിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്കു രക്ഷപ്പെടാൻ ഒരു വഴിയും വഴികാട്ടിയും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിലടങ്ങിയ ദൈവകാരുണ്യം മനസ്സിലാക്കി അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദികാണിക്കുകയാണവർ ചെയ്യേണ്ടത്. മാർഗദർശനത്തിന്റെ പേരിലുള്ള നന്ദിപ്രകടനം ആ മാർഗദർശനം യഥാവിധി പിൻപറ്റുകയാണ്.

പ്രബോധിത സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ തന്നെ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നവരായിട്ടാണ് അല്ലാഹു എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും നിയോഗിച്ചത് എന്ന് ഉണർത്തുന്നതിൽ എക്കാലത്തെയും ഇസ്‌ലാമിക പ്രബോധകർക്ക് സുപ്രധാനമായ പാഠമു

ണ്ട്. ജനങ്ങൾക്ക് അനായാസം ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഭാഷയിലും ശൈലിയിലുമായിരിക്കണം പ്രബോധന ദൗത്യം നിർവഹിക്കുന്നത്. ദൈവിക സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രേക്ഷണം എത്ര ഉജ്വലമായ ഭാഷയിലായാലും സാധാരണക്കാരുടെ ഗ്രാഹ്യതക്കു വഴങ്ങുന്നതല്ലെങ്കിൽ നിഷ്ഫലമാണ്. അനറബി സമൂഹങ്ങളിൽ പ്രബോധനം നിർവഹിക്കുന്നതിന് അവരുടെ ഭാഷയിൽ വിശുദ്ധ ഖുർആനിന്റെയും തിരുസുന്നത്തിന്റെയും തർജമകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ വസ്തുത പൂർവകാലത്ത് പലനാടുകളിലും വിസ്മൃതമാവുകയോ അവഗണിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ജനസംഖ്യയിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കു ഗണ്യമായ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ചില ദേശഭാഷകൾക്കുപോലും ഖുർആനിന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും തർജമകൾ ഇന്നും അന്യമാകുന്നു. പ്രവാചകന്മാർക്ക് ശേഷം അവരുടെ ദൗത്യം ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവരാണ് പിൽക്കാല പ്രബോധകന്മാർ. പ്രബോധനത്തിലും പ്രവാചകന്റെ മാതൃകയാണവർ പിന്തുടരേണ്ടത്.

പ്രവാചകൻ വന്നതുകൊണ്ടും വേദമിറങ്ങിയതുകൊണ്ടും മാത്രം ജനങ്ങളെല്ലാവരും സത്യവിശ്വാസികളും സന്മാർഗികളുമാകണമെന്നില്ല. സന്മാർഗപ്രാപ്തിക്ക് അർഹതയുള്ളവരേ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കൂ. മനുഷ്യർ നന്നാവാനും ചീത്തയാവാനും അല്ലാഹു പ്രകൃതിപരമായ ചില വ്യവസ്ഥകൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ നിക്ഷേപിച്ച സദ്ബോധം വളർത്തുക വഴി സത്യത്തിലും ധർമത്തിലും താൽപര്യമുള്ള സ്വഭാവമാർജിച്ചവർ പ്രവാചകനെയും ഖുർആനെയും കണ്ടെത്തുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളിലെ സദ്ബോധത്തെ അടിച്ചമർത്തി, ഹിതാഹിതങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെ ഭൗതികാസക്തികൾക്ക് പിമ്പേ പായുന്നവർ സന്മാർഗം കണ്ടെത്താതിരിക്കുകയാണ് പ്രകൃതിനിയമം. സത്യാന്വേഷകർക്കും സത്യം കണ്ടെത്താൻ മാർഗദർശകനും പ്രമാണങ്ങളും വേണം. അതാണ് പ്രവാചകനിയോഗത്തിലൂടെയും വേദാവതരണത്തിലൂടെയും ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ സജ്ജീകരണമില്ലെങ്കിൽ സാഹചര്യങ്ങൾ സത്യാന്വേഷികളെയും അസത്യത്തിലേക്ക് നയിക്കും. സന്മാർഗം ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും അത് ആഗ്രഹിക്കാത്തവരെപ്പോലെ ദുർമാർഗത്തിൽ പതിക്കുകയായിരിക്കും അതിന്റെ ഫലം. പ്രവാചകനും വേദവും വന്നതോടുകൂടി എങ്ങനെയുള്ളവർ സന്മാർഗം പ്രാപിക്കണമെന്നാണോ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത്, അവർ ബോധപൂർവം സന്മാർഗം പ്രാപിക്കുന്നു. എങ്ങനെയുള്ളവർ ദുർമാർഗികളാകണമെന്നാണോ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചത് അവർ ദുർമാർഗികളുമാകുന്നു. ഇതാണ് فَيُضِلُّ ٱللَّهُ مَن يَشَآءُ وَيَهۡدِى مَن يَشَآءُ എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. അല്ലാഹു അജയ്യനായ യുക്തിമാനാണ്. അവനു മീതെയോ അവനു തുല്യമോ യുക്തിജ്ഞനായി ആരുമില്ല. അവന്റെ നടപടികളേതും അത്യന്തം യുക്തിയുക്തമായിരിക്കും. അന്ധമായോ അയുക്തികമായോ അവൻ ആരെയും സന്മാർഗത്തിലോ ദുർമാർഗത്തിലോ ആക്കുന്നില്ല. നേരത്തെ ഈ ദൃശവാക്യങ്ങൾ വന്നപ്പോഴും അല്ലാഹു സന്മാർഗത്തിലാക്കുന്നതിന്റെയും ദുർമാർഗത്തിലാക്കുന്നതിന്റെയും താൽപര്യം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

فَيُضِلُّ ٱللَّهُ.... പോലുള്ള വാക്യങ്ങളെ വചനശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ ഖദ്ർ (വിധിവിശ്വാസം) നിഷേധത്തിന്റെ ഖണ്ഡനമായി ഉന്നയിക്കാറുണ്ട്. സന്മാർഗവും ദുർമാർഗവും ആത്യന്തികമായി അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് അവന്റെ നിശ്ചയപ്രകാരമാണ് ഉണ്ടാകുന്നതെന്ന് ഇത്തരം വാക്യങ്ങൾ അസന്ദിഗ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതായത് ഓരോരുത്തരുടെയും യോഗ്യതയും തീരുമാനവുമനുസരിച്ച് അവർക്ക് സന്മാർഗമോ ദുർമാർഗമോ വിധിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവാണ്. സത്യം പ്രബോധനം ചെയ്യുക മാത്രമാണ് പ്രവാചകന്റെ ദൗത്യം. പ്രബോധിതർ അത് സ്വീകരിക്കുകയോ നിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയനുസരിച്ചാണ്. ഈ വീക്ഷണത്തിനനുകൂലമായി ഇമാം റാസി തന്റെ തഫ്സീറിൽ ഒരു ഹദീസ് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്: അബൂബക്കറും ഉമറും(റ) ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾക്കിടയിൽ സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇടക്കു രണ്ടുപേരുടെയും ശബ്ദമുയർന്നു. അതു കേട്ട് നബി(സ) എന്താണ് കാര്യമെന്നന്വേഷിച്ചു. ചിലർ പറഞ്ഞു: ‘തിരുദൂതരേ, അബൂബക്കർ പറയുന്നു നന്മകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതും തിന്മകളെല്ലാം നമ്മിൽനിന്നുമാണെന്ന്. രണ്ടും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു എന്നാണ് ഉമറിന്റെ വാദം. ആളുകളിൽ ചിലർ അബൂബക്കറിനെയും ചിലർ ഉമറിനെയും പിന്തുണക്കുന്നു.’ നബി(സ) അബൂബക്കറിനോട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം വിശദീകരിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തുനിന്നുതന്നെ അത് മനസ്സിലാക്കി. അനന്തരം ഉമറിനോടും അപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഉമർ തന്റെ നിലപാടും വിശദീകരിച്ചു. അപ്പോൾ നബി(സ)യുടെ മുഖത്ത് പ്രസന്നത പ്രകടമായി. ഒടുവിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ‘ഇസ്റാഫീൽ ജിബ്‌രീലിനും മീകാഈലിനുമിടയിൽ വിധിച്ചത് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധിക്കുന്നു. ഓ, ഉമർ നിങ്ങൾ വാദിച്ചതുപോലെയായിരുന്നു ജിബ്‌രീലിന്റെ വാദം. അബൂബക്കറേ, നിങ്ങൾ വാദിച്ചപോലെ മീക്കാഈലും വാദിച്ചു. ഇസ്റാഫീൽ വിധിച്ചതിങ്ങനെ: വിധി നന്മയുടേതും തിന്മയുടേതുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇതാണ് നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള എന്റെ വിധിയും.’ (*തഫ്സീറുർറാസി* വാ. 19, പേജ് 80). മനുഷ്യന് നന്മയും തിന്മയും ആഗ്രഹിക്കാം. അതിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യാം. എന്നാൽ, അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ച നിയമങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളുമനുസരിച്ചേ അത് യാഥാർഥ്യമാവുകയുള്ളൂ. അഹ്‌ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ വചന ശാസ്ത്രകാരന്മാർ ഈ ആശയം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

¤É©J ˆG ƒg Ω~©dG ÖfÉL ≈|Ÿ ÒfL ƒdG ÖfÉL í«LôJh ~Ñ©dG øe π©ØdG Qh~°U ≈a ∫bÓ©dG ôKD'CG gE

“അടിമയിൽനിന്ന് കർമമുളവാകുന്നതിലെ പ്രഥമ പ്രചോദകനും ഇല്ലായ്മയുടെ വശത്തേക്കാൾ ഉണ്മയുടെ വശത്തിന് മുൻഗണന നൽകുന്നതും അല്ലാഹുവാകുന്നു.”

അല്ലാഹു മനുഷ്യനിൽ കുഫ്റ് (സത്യനിഷേധം) സൃഷ്ടിക്കുമെന്ന അർഥത്തിൽ ഈ സൂക്തത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റില്ലെന്ന് ഇമാം റാസിയും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

5: ഇതുമുതൽ ഏതാനും സൂക്തങ്ങളിൽ മൂസാനബിയുടെ ചരിത്രത്തിലേക്കുള്ള തിരിഞ്ഞുനോട്ടമാണ്. അറബികളെ ഇരുട്ടിൽനിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നയിക്കാൻ മുഹമ്മദ് നബിയെ നിയോഗിച്ചതുപോലെ ഈജിപ്തുകാരെ ഇരുട്ടിൽനിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നയിക്കാനും ഇസ്രാഈല്യരെ അവരനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അടിമത്തത്തിൽനിന്നും യാത

നകളിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കാനും നിയുക്തനായ പ്രവാചകനായിരുന്നു മൂസാ(അ). മുഹമ്മദ് നബി(സ)ക്ക് ഖുർആൻ എന്നപോലെ മൂസാ നബിക്ക് തൗറാത്ത് അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. അതിനു പുറമെ അദ്ദേഹത്തിനു ചില ദിവ്യാത്ഭുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നൽകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അത്ഭുതകരമായ വടി, ധവളഹസ്തം തുടങ്ങിയ അത്തരം സിദ്ധികളെയാണ് بِـَٔايَـٰتِنَآ എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. وَذَكِّرۡهُم (അവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുക) എന്നതിലെ 'അവർ' ഇസ്രാഈല്യരാണ്. Ωfj(ദിവസം) ന്റെ ബഹുവചനമാണ് ÆÉjpC ഇത് മറ്റൊന്നിനോട് ചേർത്ത് ചരിത്രത്തിലെ മഹാസംഭവങ്ങൾ എന്ന അർഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കുന്നു. അറേബ്യൻ ചരിത്രത്തിലെ മഹായുദ്ധങ്ങളെ Üô©dG ÆÉjpC എന്നുപറയും. അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിയും അധികാരവും വിധിവൈഭവവും കനിവും കാരുണ്യവുമെല്ലാം പ്രകടമായ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളാണ് ^G ÆÉjpC യൂസുഫ് നബിക്ക് ഈജിപ്തിൽ അധികാരം ലഭിച്ചതും ഇസ്റാഈല്യരുടെ ഈജിപ്തിലേക്കുള്ള കുടിയേറ്റവും പിന്നീട് അവിടെ അടിമകളും പീഡിതരുമായിത്തീർന്നതും ഒടുവിൽ മൂസാ നബിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ രക്ഷപ്പെട്ടതുമെല്ലാമാണ് ഇവിടെ ^G ÆÉjpC കൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിനോട് ഏറെ നന്ദിയുള്ളവരായിക്കൊണ്ട് അവൻ അരുളിയ സന്മാർഗത്തിൽ അദമ്യമായ ക്ഷമയോടെ അടിയുറച്ചുനിൽക്കുന്ന ദൈവദാസന്മാർക്ക് ആ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിന്റെയും സൽഗുണസമ്പൂർണതയുടെയും മികച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയും. മൂസാ നബി സത്യപ്രബോധനം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ഫറവോനികളിൽനിന്ന് കൊടിയ അക്രമങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവന്നു. എങ്കിലും ഒടുവിൽ അല്ലാഹു ഫറവോനെ നശിപ്പിച്ചു. മൂസാക്കും ഇസ്രാഈല്യർക്കും വിജയമരുളി. ഇതേപോലെ മുഹമ്മദ് നബിയും മുസ്‌ലിംകളും പലപല പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകേണ്ടതുണ്ട്. അവയെല്ലാം സ്ഥൈര്യത്തോടെ തരണം ചെയ്തു മുന്നോട്ടുപോയാൽ അവരുടെ പാദങ്ങളെയും മഹാവിജയങ്ങൾ വന്നു ചുംബിക്കും.

6: ഇവിടെ ഓർക്കാനാവശ്യപ്പെടുന്ന ദൈവാനുഗ്രഹം മുഖ്യമായും ഈജിപ്തിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ സുരക്ഷിതമായ പലായനവും മരുഭൂവാസക്കാലത്ത് വിശപ്പകറ്റാൻ നിർലോഭം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്വാദിഷ്ടമായ മന്നയും സൽവയുമാണ്. മൂസാനബിയും ഇസ്രാഈല്യരും ഈജിപ്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് മരുഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്ന കാലത്താണ് അദ്ദേഹം ഈ പ്രഭാഷണം നടത്തിയത്. പഴയനിയമം ആവർത്തനപുസ്തകത്തിലെ 4,6,8,10,11,28,29,30 അധ്യായങ്ങളിൽ ഈ പ്രഭാഷണം വിസ്തരിച്ചുദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇസ്രാഈല്യരെ ഇപ്രകാരം ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഭാഷണലക്ഷ്യം: അതിഭയങ്കരവും ദാരുണവുമായ ഒരു പരീക്ഷണാവസ്ഥയിൽനിന്ന് അല്ലാഹു അവന്റെ ഔദാര്യം കൊണ്ടുമാത്രം നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ സദാ ആ അനുഗ്രഹം ഓർക്കുകയും അവനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുകയും വേണം. അത് വിസ്മരിച്ച് വീണ്ടും പഴയ ഭൗതിക പ്രമത്തതയിലാണ്ട് നശിക്കാനിടയാകരുത്. നിങ്ങൾ ഫറവോനികളാൽ അടിമകളാക്കപ്പെട്ടതിലൂടെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വിസ്മരിച്ച് ഭൗതിക പ്രമത്തരായി ചെകുത്താന്റെ വഴിയിൽ സഞ്ചരിച്ചതിന്റെ ശിക്ഷയാണ്. ഇസ്രാഈല്യർ പിൽക്കാലത്ത് ഈ ഉൽബോധനം വീണ്ടും വിസ്മരിച്ച് ചെകുത്താന്റെ മാർഗങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു സ്വന്തം ദൗർഭാഗ്യം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്താണ് ഖുർആൻ ഈ പ്രഭാഷണം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. ആൺകുട്ടികളെ കൊന്നുകളയുകയും സ്ത്രീകളെ മാത്രം ജീവിക്കാനനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഫറവോന്റെ കിരാത നടപടിയെക്കുറിച്ച്, ഈ വിഷയം പരാമർശിക്കുന്ന *അൽബഖറ*യിലെ 49-ാം സൂക്തത്തിനുതാഴെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

7: ¿PE ൽനിന്ന് നിഷ്പാദിതമാകുന്ന ക്രിയാപദങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ് ¿ÉC യും تَأَذَّنَ യും. അനുമതിയാണ് ¿PE അറിയിപ്പ്, കൽപന തുടങ്ങിയ പ്രയോഗാർഥങ്ങളുമുണ്ട്. വിളംബരം ചെയ്തു, മുന്നറിയിപ്പു നൽകി എന്നാണ് ഇവിടെ تَأَذَّنَ യുടെ അർഥം. ഉപരി സൂചിത പ്രഭാഷണത്തിൽ മൂസാ നബി ഭൂതകാലത്ത് ഇസ്രാഈല്യർക്കുണ്ടായ യാതനകളും ഇപ്പോഴുണ്ടായിരിക്കുന്ന മോചനവും ഈ മോചനത്തിന്, അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കാനുള്ള അവരുടെ ബാധ്യതയും ഓർമിപ്പിച്ച ശേഷം പറയുകയാണ്: ഇതു ഞാൻ എന്റെ ഒരഭിപ്രായമോ നിഗമനമോ പറയുകയല്ല; നിങ്ങളുടെ വിധാതാവായ അല്ലാഹു നേരിട്ടു തന്നെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. നിങ്ങൾ എന്റെ വിധിവിലക്കുകളും ധർമശാസനകളും അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് കൂറുള്ള ദാസന്മാരായി വാഴുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ എണ്ണവും വണ്ണവും ശക്തിയും സമ്പത്തും വർധിപ്പിച്ചു തന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും. എന്റെ കാരുണ്യവും ഔദാര്യവും നിങ്ങളിൽ സവിശേഷം ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ, എന്നോട് നന്ദികെട്ടവരും കൂറില്ലാത്തവരുമായി എന്റെ വിധിവിലക്കുകൾ ധിക്കരിച്ചു ചെകുത്താന്റെ മാർഗം സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഓർത്തുകൊള്ളുക, എന്റെ ശിക്ഷാ നടപടിയും വളരെ കൊടൂരമായിരിക്കും. ഈ സൂക്തം അവതരിച്ചകാലത്തെ ഇസ്രാഈല്യരെ ബോധവൽക്കരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണിക്കാര്യം അവരെ നേരിട്ട് സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് പറയുന്നത്. ഈ മുന്നറിയിപ്പിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതായിരുന്നു അന്നത്തെ അവരുടെ അവസ്ഥ.

8: അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദിയും കൂറുമുള്ളവരായിരിക്കാൻ ഉപദേശിക്കുന്നതോടൊപ്പം മൂസാ(അ) ജനങ്ങളെ ഉണർത്തുകയാണ്: നിങ്ങളുടെ നന്ദികൊണ്ടും കൂറുകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന് എന്തെങ്കിലും നേടാനുള്ളതുകൊണ്ടല്ല അവൻ നിങ്ങളോടതാവശ്യപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയോ ആരാധിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അവന്റെ ഔന്നത്യത്തിനും മഹത്വത്തിനും ഒരു കുറവുമുണ്ടാകുന്നില്ല. തന്നിൽ തന്നെ എല്ലാം തികഞ്ഞവനാണല്ലാഹു. ഒരു കാര്യത്തിലും ആരുടെയും ആശ്രയം അവന്നാവശ്യമില്ല. നിങ്ങൾ സ്തുതിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും അവന്റെ സ്തുതീയത അന്യൂനം നിലനിൽക്കും. അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നേട്ടങ്ങളുണ്ടാകുന്നത് നിങ്ങൾക്കുതന്നെയാണ്. അവനെ സ്തുതിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഔന്നത്യവും മഹത്വവുമാർജിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ തന്നെയാണ്. ■